

Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda:

- vai valsts zīdītāju sugu, kuras ir atļauts turēt, saraksta izveidošana un tā vēlākas izmaiņas ir pamatota ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem;
- vai ir paredzēta procedūra, saskaņā ar kuru ieinteresētās personas var lūgt šajā sarakstā uzskaitīt zīdītāju sugas, vai tā ir viegli pieejama, vai to var pabeigt saprātīgā termiņā un vai atteikuma gadījumā ir iespēja vērsties tiesā;
- vai lūgumu minētajā sarakstā uzskaitīt zīdītāju sugu, uz kuru varētu attiecināt individuālu atkāpi par šajā sarakstā neminēto sugu īpatņu turēšanu administratīvās iestādes var noraidīt tikai tad, ja attiecīgo sugu īpatņu turēšana reāli apdraud iepriekš minēto interešu un prasību saglabāšanu, un
- vai tāds kā 1986. gada 14. augusta Likuma par dzīvnieku aizsardzību un labklājību, ko groza 1995. gada 4. maija likums, 3.a panta 2. punkta 3. apakšpunkta b) daļā un 6. apakšpunktā izvirzītos nosacījumus šajā pašā sarakstā neminēto zīdītāju sugu īpatņu turēšanai var objektīvi pamatot un tie nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai kopumā sasniegtu valsts tiesiskā noregulējumā izvirzīto mērķi.

(¹) OV C 155, 7.7.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2008. gada 19. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-220/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/22/EK — Elektroniskās komunikācijas — Uzņēmumu, kas sniedz universālo pakalpojumu, izraudzīšanās — Nepareiza transponēšana)

(2008/C 209/16)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J.-P. Keppenne un M. Shotter)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un B. Messmer)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Nepareiza Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.) [8., 12. un 13. panta] transponēšana — Pienākums izmantot efektīvu, objektīvu, pārskatāmu un nediskriminējošu to uzņēmumu izraudzīšanās mehānismu, kam uzdot sniegt universālo pakalpojumu — Valsts tiesību akti, kas a priori izslēdz uzņēmējus, kuri nevar nodrošināt šī pakalpojuma sniegšanu visā valsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

1) valsts tiesībās transponējot noteikumus par to uzņēmumu izraudzīšanos, kas var nodrošināt universālā pakalpojuma sniegšanu, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) 8. panta 2. punktā un 12. un 13. pantā, kā arī IV pielikumā;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 211, 8.9.2007.

Tiesas (astotā palāta) 2008. gada 24. jūnija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-272/07) (¹)

(Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru koordinācija — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2008/C 209/17)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un D. Kukovec)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz)